

ŞEVKEFZÂ ŞARKI

AKSAK

NEVBAHÂR OLMAZ AÇILMAZSA GÜL-İ HANDÂNIMIZ

MÜZİK: AHMET HATİPOĞLU

SÖZ : AYDÎ

♩ = 100

NEV-BA- HÂR OL- MAZ A- ÇIL- MAZ- SA
GÜ- Lİ HAN- DÂ- Nİ- MİZ MİZ
DEV-RE- DER EF- LÂ- Kİ BÜL- BÜL- VEŞ
Bİ- ZİM EF- GÂ- Nİ- MİZ MİZ
AZ- ME- DİP KÜ- Yİ Dİ- LÂ- RÂ- DA MUKİM OL-
MAZ- SA DİL AZ- ME- DİP KÜ- Yİ Dİ- LÂ- RÂ-
DA MU- KİM OL- MAZ- SA DİL
SU SE- PER RÂ- HİN- DA HER ŞEB Dİ-
DE- İ GİR- YA- Nİ- MİZ MİZ (SON)

NEVBAHÂR OLMAZ AÇILMAZSA GÜL-İ HANDÂNIMIZ
DEVREder EFLÂKİ BÜLBÜL-VEŞ BİZİM EFGÂNIMIZ
AZMEDİP KÜY-İ DİLÂRADA MUKİM OLMAZSA DİL
SU SEPER RAHINDA HER ŞEB DİDE-İ GİRYÂNIMIZ

AYDÎ (1812-1905)

VEZİN: Fâilâtün / fâilâtün / fâilâtün / fâilün

KÜY-İ DİLÂRÂ: Gönül süsleyen köy,
semt, mahalle.

NEVBAHÂR: İlbahar.

GÜL-İ HANDÂN: Gülen gül, iyice açılmış gül,
istiare yoluyla sevgilinin gülen, konuşan dudaktarı.

EFLÂK: Gökler.

BÜLBÜL-VEŞ: Bülbül gibi.

DİL: Gönül.

RAH: Yol.

DİDE-İ GİRYÂN: Ağlayan göz.

MUKİM: İkamet eden.